

Korte overdenking – “De overvloed van Gods genade” – 11-07-2010

Ezechiël was een profeet tijdens de ballingschap van het Joodse volk in Baylon (circa 590 voor Christus). Er staat een aangrijpend stukje in hoofdstuk 16:

1 Het woord des HEREN kwam tot mij: 2 Mensenkind, doe Jeruzalem haar gruwelen kennen 3 en zeg: zo spreekt de Here HERE tot Jeruzalem: gij zijt naar afkomst en geboorte uit het land der Kanaänieten; uw vader was een Amoriet en uw moeder een Hethitische. 4 Wat uw geboorte aangaat: toen gij geboren waart, werd uw navelstreng niet afgesneden en werdt gij niet tot uw reiniging met water gewassen; ook werdt gij niet met zout ingewreven noch in windsels gewikkeld.

5 Geen oog zag met ontferming op u neer om uit mededogen één dezer dingen aan u te doen, maar gij werdt weggeworpen op het veld, omdat men geen waarde hechtte aan uw leven, toen gij geboren waart.

Een beschrijving van het volk in de ballingschap, als straf voor hun ontrouw en afgoderij! Weggeworpen, veracht! Maar het is ook de natuurlijke staat van de mensheid. Dus dit gold ook voor mij en voor jou! Als nageslacht van Adam deelden we in zijn zondige natuur en waren we geestelijk dood! En sommigen onder ons hebben dit ook letterlijk als kind meegemaakt, geen liefde van hun ouders en niet gewaardeerd, wie ze als kind waren. Vergelijk ook Efeze 2:1-3 en Romeinen 3:10-18.

6 Toen kwam Ik voorbij u, en Ik zag u trappelen in het bloed van uw geboorte en Ik zeide tot u, in uw bloed: leef; ja, Ik zeide tot u, in uw bloed: leef.

God neemt het initiatief. Hij verkiest. Het is Zijn liefde, Zijn goedheid, Zijn ontferming, Zijn genade! Hij spreekt Leven uit over ons, Hij geeft ons (eeuwig) Leven! Vergelijk Efeze 2:4: “God echter ...” en Romeinen 3:21.

7 Ik deed u opgroeien als het veldgewas, gij groeidet op en werdt groot en kwaamt tot volle schoonheid; uw borsten werden vast en uw haar groeide; maar gij waart naakt en bloot. 8 Toen kwam Ik voorbij u en zag u, en zie, de tijd der liefde was voor u gekomen; Ik spreidde de slip van mijn kleed over u en bedekte uw naaktheid, Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here HERE; zo werdt gij de mijne.

Verbond → huwelijk: de Bruidegom en de Bruid. Trouw. Wij zijn van Hem!

9 Toen wies Ik u met water, spoelde het bloed van u af en zalfde u met olie.

De Heer heeft ons gereinigd van ons eigen bloed, onze eigen natuur met het Bloed van het Lam en Hij heeft ons de Heilige Geest gegeven.

10 Ik bekleedde u met een kleurig geborduurd gewaad, schoeide u met het kostbaarste leder, wond u een fijn linnen hoofddoek om en hulde u in zijde. 11 Ik tooide u met sieraden, deed armbanden aan uw armen en een keten om uw hals. 12 Ik gaf u een ring voor uw neus, oorknoppen voor uw oren en een sierlijke kroon op het hoofd. 13 Gij toidet u met goud en zilver, uw kleding was fijn linnen en zijde en kleurig geborduurd gewaad ...

Steeds “Ik ...”: het is allemaal Zijn werk. En wat een beelden: de klederen des heils, de veelkleurige gemeente, schoeisel als onderdeel van de geestelijke wapenrusting (Efeze 6), een kroon, goud en zilver!! Tellen we al onze zegeningen nog? Kunnen we Hem ervoor danken?

Gij at fijn meel, honig en olie, en gij werdt uitermate schoon, ja, het koningschap waardig. 14 Zo ging er een roep van u uit onder de volken vanwege uw schoonheid, want die was volmaakt, dank zij de sieraden waarmee Ik u getooid had, luidt het woord van de Here HERE.

Het voedsel verwijst naar Gods Woord, de olie naar de leiding van de Heilige Geest. De schoonheid van de Bruid, zie Efeze 5:25-27. Volmaakte schoonheid dankzij de Heer! We gaan meer en meer op onze Heer lijken.
Een roep onder de volken: de verbreiding van het evangelie!

Een happy end? Het verdere hoofdstuk laat de afval zien van het volk, zijn ontrouw. Een waarschuwing voor ons. Maar het hoofdstuk eindigt weer met Gods trouw:
*62 Ik zal mijn verbond met u oprichten; en gij zult weten, dat Ik de HERE ben, 63 opdat gij de herinnering bewaart en u schaamt en gij wegens uw schande uw mond niet meer opendoet – wanneer **Ik voor u verzoening doe voor alles wat gij gedaan hebt**, luidt het woord van de Here HERE.*

Dit is gebeurd aan het kruis van Golgotha. Ezechiël moest naar de toekomst kijken, 600 jaar later. Gods Zoon zou worden verlaten en veracht, zodat wij weer zouden worden aangenomen en geliefd! Wij mogen nu 2000 jaar terugkijken. Als wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw!

Romeinen 5:17: “... overvloed van genade ...”

Wim Wols